

Arrest

nr. 59 475 van 11 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. STROOBANTS
Schoonslaapsterstraat 29/1
1080 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 7 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. STROOBANTS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 3 december 2009 het Rijk binnen en diende op 4 december 2009 een asielaanvraag in. Op 7 december 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Nepalese nationaliteit en bent u afkomstig uit Arman (Myagdi district). Tijdens de verkiezingscampagne van 2064 (Nepalese kalender, de verkiezingen vonden plaats op 28.12.2064 wat overeenstemt met 10 april 2008 volgens de Gregoriaanse kalender), werd u na jaren sympathisant te zijn geweest, lid van de Rastriya Prajantra Party Nepal (RPP-N, monarchistische partij). Uw ooms en neven zijn actief voor de Maobadi. Tijdens een schoolfeest in 2058

(2001-2002) werden uw neef B. P. en zijn vriend R. K. door het Nepalese leger gearresteerd. Uw oom zette uw vader onder druk om het leger te overtuigen de twee gearresteerden vrij te laten. Uw oom dacht immers dat uw vader invloed zou hebben omdat militairen soms bij jullie thee komen drinken. Uw vader probeerde hen tevergeefs vrij te krijgen. Na enkele dagen werden de twee gearresteerden gedood. Naar aanleiding van de arrestatie van uw neef was uw vader inlichtingen gaan vragen in Beni. Kort daarop werd nog een andere Maobadi van het dorp gearresteerd en vermoord. Op 28.2.2058 (10 juni 2001) werd uw vader door uw oom T. B. P. en enkele Maobadi gedood. De Maobadi dachten immers dat toen uw vader inlichtingen wou inwinnen over uw neef en zijn vriend, hij eigenlijk informatie over de Maobadi heeft doorgespeeld. Uw vader werd verantwoordelijk geacht voor de dood van B., R. en die Maobadi uit uw dorp. Een naaste vriend van de familie ging naar de politie. U weet niet wat die persoon aan de politie vertelde, maar de moord op uw vader werd geregistreerd als een natuurlijke dood. Uw familie heeft tevens het Rode Kruis verwittigd die uw vaders dood eveneens akteerde. Sinds de dood van uw vader leefde u op gespannen voet met uw ooms. Zo had u geregeld politieke discussies en werd u verweten de koning te steunen. U werd hierbij beledigd. Op 31.6.2066 (17 oktober 2009) had u in uw dorp ruzie met uw oom T. B. P.. U werd er wederom van beschuldigd een spion te zijn. Hij dreigde ermee u te doden in geval van problemen. Hij sloeg u en u sloeg hem terug. U ging naar huis waar u uw moeder inlichtte. Het was toen de periode van het Tihar-festival en u en uw moeder hadden eerder gepland dat in Kathmandu te vieren. U trok naar uw zus in Beni. U had uw vriendin gevraagd thuis op het vee te letten. Die avond kwam L. B., de zoon van T. B., samen met enkele leden van het YCL (Youth Communist League) naar uw huis. Ze troffen er uw vriendin aan. Ze werd beledigd en er werd naar u gevraagd. Ze dreigden ermee uw familie te doden. Toen ze u niet vonden vertrokken ze. De dag nadien verwittigde uw vriendin u en besloot u niet langer in het land te blijven. Sinds de dood van de Maobadi uit uw dorp, kort na de arrestatie van uw neef, werd u op straat geregeld door andere Maobadi en YCL-leden verbaal bedreigd. Omwille van de bezoeken die u krijgt van lokale RPP-N-kandidaten wordt u door de Maobadi beschuldigd een spion te zijn. Uiteindelijk trok u op 31.6.2066 (17 oktober 2009) via Beni naar Kathmandu vanwaar u op 13.8.2066 (28 november 2009) het vliegtuig naar Bangkok nam. Twee dagen later reisde u verder naar Nederland en vroeg u op 4 december 2009 asiel in België. U stelt in geval van terugkeer problemen te zullen kennen met de Maobadi, enerzijds omwille van uw lidmaatschap bij de RPP-N en anderzijds omdat Maobadi willen verhinderen dat u zou kenbaar maken hoe uw vader is vermoord. Ter staving van uw identiteit en asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een kopie van uw Staatsburgerschapskaart (Nagarikta Pramanpatra – vergelijkbaar met een identiteitskaart), een verwantschapsattest, een attest van gezinssamenstelling en een attest van het Rode Kruis betreffende het overlijden van uw vader.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden opgemerkt dat er slechts weinig geloof kan gehecht worden aan de door u aangehaalde vluchtroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten. U verklaarde in het bezit van een door uw smokkelaar geregeld vervalst Nepalees paspoort van Kathmandu naar Bangkok gevlogen te hebben vanwaar u verder met een Singaporees paspoort naar Nederland vloog (CGVS, p.3). Van beide paspoorten weet u enkel onder welke naam u reisde. U was niet op de hoogte van andere gegevens (geboorteplaats en –datum, adres) over de valse identiteiten waaronder u zou gereisd hebben en weet evenmin of deze paspoorten een visum bevatten (CGVS, p.3-4). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie als bijlage aan het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat er voor internationale vluchten veelvuldige identiteitscontroles zijn en dat de mogelijkheid bestaat om meermaals grondig te worden ondervraagd met betrekking tot uw persoon, uw reisdocumenten en (reis)bedoelingen. Deze identiteitscontroles verlopen trouwens steeds strikt persoonlijk. Gelet op het grote risico dat u liep, kan verwacht worden dat u meer details zou moeten kunnen verstrekken over uw paspoort(en) en uw valse identiteit(en). Hier kan nog aan toegevoegd worden dat u niet het minste begin van bewijs kon aanbrengen van uw beweerdde vluchtroute (vliegtuigticket, instapkaart, bagagesticker, etc.) (CGVS, p.4). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal en van uw asielrelaas in het algemeen.

U beweerde Nepal verlaten te hebben na een gevecht met uw oom T. B. P. en de daaropvolgende bedreiging van zijn zoon L. B. Sinds de dood van uw vader op 28.2.2058 (10 juni 2001) heeft u steeds

discussies met uw oom over uw politieke voorkeur. Omwille van uw politieke voorkeur zou u door de Maobadi geïdëeerd worden. Uw oom en neef behoren tot de Maobadi en het YCL welke uw vader verantwoordelijk achten voor de dood van uw neef, zijn vriend en een Maobadi uit het dorp en welke nu vrezen dat u de omstandigheden van de dood van uw vader kenbaar zou maken.

Hieraangaand dient vooreerst te worden opgemerkt dat geen enkel geloof kan gehecht worden aan het door u voorgehouden politiek profiel. Sinds de verkiezingscampagne van 2064 (2008) bent u lid van de RPP-N. U was voordien al enkele jaren sympathisant van deze partij. U stelde dat de RPP-N tot nu toe slechts één nationale voorzitter heeft gekend, nl. Kamal Thapa (CGVS, p.6). Gevraagd naar Rabindra Nath Sharma, stelde u dat hij op het moment van uw vertrek naar België op 13.8.2066 (28 november 2009), een centraal lid was van de RPP-N. Wat zijn actuele functie is, weet u niet. Uit de ons beschikbare informatie blijkt echter dat hij van oktober 2006 tot maart 2008 de nationale voorzitter van de RPP-N was en in november 2008 overleed. U kon niet zeggen of Kamal Thapa ooit gearresteerd is geweest (CGVS, p.6). Op 29 januari 2007 werd Kamal Thapa echter aangehouden op beschuldiging aanstoker te zijn van het in januari opgelaaide geweld in de Terai. Op 14 februari 2007 werd hij vrijgelaten. Verder beweerde u verkeerdelijk dat Kamal Thapa vrijwillig uit de moederpartij RPP is gestapt (CGVS, p.6). In werkelijkheid werd Kamal Thapa uit de RPP gezet omdat hij tot de niet-democratische regering van koning Gyanendra was toegetreten. U beweerde tevens dat Kamal Thapa tijdens de parlementsverkiezingen van april 2008 tegen een samenwerking met de Maobadi was (CGVS, p.7). Uit informatie blijkt echter dat volgens Kamal Thapa een alliantie met de Maobadi mogelijk moest zijn. Tijdens die parlementsverkiezingen zou uw partij bovendien geen enkele parlementszetel gewonnen hebben, ook niet indirect. Uit informatie blijkt echter dat de RPP-N bij de laatste parlementsverkiezingen vier zetels won in het Nepalese parlement en dat deze parlementsleden allen indirect werden verkozen. Gelet op uw verklaring jaren sympathisant te zijn geweest van de RPP-N alvorens u bij de verkiezingen van 2064 (2008) lid werd van de partij, kan verwacht worden dat u op de hoogte bent van enkele basisgegevens van deze partij in het algemeen en over haar houding tijdens de verkiezingen van 2064 (2008) in het bijzonder. Gelet op bovenstaande vaststellingen aangaande kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw lidmaatschap tot de RPP-N en bijgevolg evenmin aan de politieke discussies die u met uw oom zou gevoerd hebben of aan problemen die u in dit verband met de Maoïsten zou gekend hebben. Er kan overigens nog op gewezen worden dat uit informatie blijkt dat royalistische sympathieën op zich geen voldoende basis vormt om doelwit te zijn van de Maoïsten. Zowel het UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) als het OHCHR (Office of the High Commissioner for Human Rights), organisaties die reeds geruime tijd op het terrein aanwezig zijn en de mensenrechtensituatie op de voet volgen, zijn niet op de hoogte van incidenten, specifiek gericht tegen personen met royalistische sympathieën of affiliaties. Zij wijzen er ook op dat verscheidene royalistische partijen politiek actief blijven.

Doorheen de politieke discussies met uw oom werd uw vader tevens verantwoordelijk geacht voor de dood van uw neef B. P., zijn vriend R. K. en een derde Maobadi uit het dorp in 2058 (2001-2002). Vooreerst dient verwezen te worden naar bovenstaande vaststelling dat geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde politieke discussies. Verder is het hoogst ongeloofwaardig dat uw familie anno 2010 u alsnog voor feiten van meer dan acht jaar geleden zou viseren. U beweerde immers sinds de dood van uw vader in 2058 (2001-2002) steeds al discussies hierover gehad te hebben. Uit uw verklaringen blijkt eerder dat u anno 2010 door uw familie gezocht wordt omdat u uw oom heeft geslagen, nadat hij u voor het eerst heeft geslagen (CGVS, p.11). Dat u door uw familie gezocht wordt na het toebrengen van slagen aan uw oom is een feit van louter interpersoonlijke aard en valt geenszins onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Verder dient vastgesteld te worden dat hoewel u sinds 2060 (2003-2004) problemen heeft met Maobadi die u dreigen te vermoorden, u tot 13.8.2066 (28 november 2009) wachtte om het land definitief te verlaten. Uw verklaring te hopen op beterschap in het land (CGVS, p.12) is geenszins overtuigend en nopen ertoe de ernst en geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met de Maobadi sterk te relativiseren. Verder is het weinig aannemelijk dat Maobadi negen jaar na de dood van uw vader alsnog vrezen dat u de ware omstandigheden van uw vader zou kenbaar maken. Uw vader is immers om het leven gekomen in 2058 (2001) en u legt voor het Commissariaat-generaal geen enkel begin van bewijs neer over de ware omstandigheden van de dood van uw vader. De dood van uw vader staat bij de Nepalese autoriteiten bovendien geregistreerd als een natuurlijke dood (CGVS, p.9).

Gelet op op voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw vluchtmotieven.

Tot slot kan worden gesteld dat de situatie in Nepal op dit moment niet langer van aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Sinds de in april 2006 afgekondigde wapenstilstand is er in Nepal in feite niet langer een gewapend conflict aan de gang en bestaat er voor burgers niet langer het risico op veralgemeend, willekeurig geweld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich steunt, is in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit en het overlijden van uw vader staan niet ter discussie. Uit het attest van het Rode Kruis kan echter helemaal niet afgeleid worden in welke omstandigheden uw vader gestorven is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de *“schending van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht”*. Verzoeker onderwerpt aldus de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek.

2.2.1. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitevinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich liet bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Voorts roept verzoeker in het eerste middel de *“Schending van artikel 1 A, lid 2 van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen”* in.

3.2. Verzoeker legt zijn citizenshipcard voor maar toont zijn reisweg niet aan terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Voorts kan verzoeker de twee valse paspoorten die hij zou gebruikt hebben en de smokkelaars niet nader toelichten wat erop wijst dat hij geen illegale reis heeft voorbereid, noch hiertoe instructies kreeg van mensenhandelaars. Verzoeker gaat voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en strikt persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en op internationale vluchten, in het kader van een algemene politiek van versterkte grenscontroles en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie, die blijken uit de objectieve informatie uit het administratief dossier. Het administratief dossier bevat, in tegenstelling tot wat

verzoeker beweert, wel objectieve informatie die toegepast kan worden op verzoekers voorgehouden reisweg nu het CEDOCA-antwoorddocument nep2005-073w stelt dat dergelijke strikt persoonlijke controles ook plaatsvinden in Schiphol. Waar verzoeker stelt dat hem verweten wordt niets te weten over de vlucht en de vliegtuigmaatschappij, stelt de Raad vast dat dit geenszins een onderdeel van de motivering van de commissaris-generaal uitmaakt zodat dit verwijt berust op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Wat voorafgaat tast op fundamentele wijze verzoekers geloofwaardigheid aan en aldus ook de waarachtigheid van de asielmotieven en zijn verklaring illegaal gereisd te hebben en geen paspoort te kunnen voorleggen.

3.3. Verzoeker stelt vervolging door de Maoïsten, waaronder zijn ooms, te vrezen gezien zij verantwoordelijk zijn voor de moord op zijn vader en gezien zijn lidmaatschap van de RPP-N.

3.4. Verzoeker legt een attest van het Rode Kruis voor, een verwantschapsattest en een attest van familiesamenstelling waaruit blijkt dat de man waarvan sprake in het Rode Kruis attest verzoekers vader is en hij stierf tijdens een gewapend conflict in 2001. Echter blijkt geenszins uit dit stuk dat verzoekers vader werd gedood door Maoïsten, laat staan omdat hij door hen als een spion werd beschouwd na de moord op verzoekers neef. Dit klemt te meer nu verzoekers verklaringen hierover incoherent zijn. Verder is verzoekers bewering dat zijn moeder hem dit had verteld (zie gehoorverslag CGVS, p. 9) strijdig met het verzoekschrift dat zijn oom daags voor zijn vertrek uit Nepal bekende verzoekers vader te hebben gedood. Wat ook het tijdstip moge zijn dat verzoeker over de dader vernam, feit blijft dat verzoekers vader in 2001 stierf en hij pas acht jaar later, eind 2009, besloot Nepal te verlaten en daarenboven gedurende die negen jaar geen enkel initiatief nam om de dood van zijn vader aan te klagen, dan wel te laten onderzoeken. Noch uit verzoekers verklaringen, noch uit de stukken van het administratief dossier, blijkt dat verzoekers vader door Maoïsten werd vermoord omwille van de dood van verzoekers neef, laat staan dat dit leidt tot een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker. Verder kan erop gewezen worden dat het attest geen officieel karakter heeft zodat de bewijswaarde slechts relatief is.

3.5. Aangaande verzoekers lidmaatschap van de RPP-N, meent de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekers profiel niet ondersteund wordt door navenante kennis. Niettegenstaande verzoeker in zijn verzoekschrift stelt RPP-N documenten voor te leggen, laat hij na dit te doen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Dit is niet het geval. Aangezien verzoeker om politieke redenen Nepal verliet is het redelijk te verwachten dat hij dit adequaat kan toelichten en minstens een partijbinding aantoont. Verzoeker heeft geen afdoende elementaire partijkennis, wat nochtans minstens kan verwacht worden van een RPP-N lid die reeds jarenlang, net als zijn vader, monarchistische sympathieën had. Verzoeker tracht zijn onwetendheid te vergoelijken door te stellen *“enkel op vraag van de voorzitter van partij te zijn lid geworden”*. Verzoeker verklaarde verkeerdelijk dat de RPP-N tot op heden slechts een nationale voorzitter heeft gekend. Waar verzoeker voorhield dat Rabindra Nath Sharma een centraal lid van de RPP-N was bij zijn vertrek uit Nepal, blijkt uit de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd dat hij van oktober 2006 tot maart 2008 nationaal partijvoorzitter was en in november 2008 overleed, dus voor verzoekers komst naar Europa. Verzoeker was eveneens onwetend over de arrestatie van Kamal Thapa in januari 2007 en stelde verkeerdelijk dat Thapa de moederpartij RPP vrijwillig had verlaten terwijl hij volgens de objectieve informatie uit de partij werd gezet. Tot slot verklaarde verzoeker dat Thapa tegenstander was van een samenwerking met de Maoïsten in het licht van de parlementsverkiezingen en de RPP-N bij deze verkiezingen geen enkele parlementszetel won, ook niet indirect. Dit is echter strijdig met de objectieve informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat Thapa pleitte voor een samenwerking met de Maoïsten en de RPP-N indirect vier zetels won.

3.5.1. Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker geen partijpolitieke betrokkenheid aantoont. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan een politieke vervolging omwille van zijn lidmaatschap van de RPP-N noch dat hij hiervoor aangesproken werd door de YCL. Daarenboven en daargelaten de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen, dient te worden benadrukt dat zowel de UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) als het OHCHR (Office of the High Commissioner for Human Rights) stellen dat *“royalistische sympathieën op zich zeker geen voldoende basis is om doelwit te zijn van Maoïsten”* en dat leden van koningsgezinde partijen momenteel geen slachtoffer zijn van intimidaties om puur politieke redenen (zie antwoorddocument CEDOCA nep2009-029w).

3.5.2. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat verzoekers politieke betrokkenheid verder wordt ondermijnd nu hij beweert dat zijn vader een sympathisant was van de RPP-N terwijl zijn vader in 2001 stierf en uit de objectieve informatie blijkt dat de RPP-N pas in januari 2006 ontstond uit een afsplitsing van de RPP.

3.6. Wat de ongestaafde vechtpartij met verzoekers oom en de daaropvolgende dreigementen door diens zonen betreft, stelt de commissaris-generaal dat dit, voor zover waarachtig, een interpersoonlijk conflict betreft waarvoor bezwaarlijk beroep kan worden gedaan op internationale bescherming, te meer nu verzoeker geen enkele vorm van nationale bescherming heeft aangesproken. Verzoeker betwist noch weerlegt deze vaststelling, die aldus staande blijft.

3.7. Tot slot volstaat het niet te verwijzen naar een algemeen rapport om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd door de Maoïsten. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009, nr. 5146).

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de *“Schending van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen”* en de *“schending van de motiveringsplicht”*.

4.2. Waar verzoeker aanvoert dat *“deze weigering van de aanvraag op subsidiaire bescherming op geen enkele wijze ook gemotiveerd wordt”*, merkt de Raad op dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn (RvV 28 mei 2008, nr. 11903).

4.3. Verzoeker gaat eraan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a en b van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Hij voert geen specifieke elementen aan waaruit kan blijken dat hij voldoet aan artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

4.4. In zoverre verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet dient hij elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Verzoeker dient niet aan te tonen dat het geweld direct tegen zijn persoon wordt gericht. Het blijft niettemin noodzakelijk het causale verband aan te tonen tussen de zwaarwegende gronden die bestaan om aan te nemen dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade zal lopen bij terugkeer naar het land van oorsprong, wat op zich ook een inschatting inhoudt van verzoeker, binnen de situatie van zijn land. Uit de objectieve informatie uit het administratief dossier blijkt dat, indien de veiligheidssituatie in Nepal tijdens de burgeroorlog wisselend was en regionaal verschilde, er sinds 2006 in Nepal niet langer sprake is van een binnenlands gewapend conflict (zie *“Subject related briefing Nepal: De veiligheidssituatie in Nepal”*, 29.03.2010). Verzoekers verwijzing naar een rapport van Human Rights Watch maakt evenmin aannemelijk dat er op heden in Nepal sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

4.5. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Gelet op bovenstaande ziet de Raad geen redenen tot het vernietigen van de bestreden beslissing om bijkomende onderzoeksdaden te laten stellen nu verzoeker zelf geen coherente en nauwkeurige verklaringen aflegde bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen omtrent zijn reisweg en politieke activiteiten, noch aanbrengt in het verzoekschrift.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK